

[Miljøministeren]

tere, hvordan vi så håndterer økonomien, hvis der er behov for det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg gør hr. Knud Lind opmærksom på, at medspørgere kan højst få ordet 2 gange, og det er sket.

Spm. nr. S 547

9) Til *landbrugsministeren* af:

Trøjborg (S):

»Mener ministeren, at en kvoteordning for kunstgødning bør indgå i overvejelserne om at reducere landbrugets kvælstofudledning?«

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Som vi lige har hørt, skal der afgives en redegørelse til Folketinget om vandmiljøplanens effekt i 1990 og i den sammenhæng foretages en vurdering af vandmiljøplanens effekt. Jeg mener derfor ikke, at der på den baggrund er grundlag for på nuværende tidspunkt at overveje en kvoteordning for kunstgødning.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der i landbruget udfoldes store bestræbelser for at leve op til vandmiljøplanens krav. Således har landbrugets organisationer for nylig fremlagt en handlingsplan for en bedre udnyttelse af husdyrgødningen, netop med henblik på at reducere kvælstoftabet og formindske forbruget af kunstgødning.

Endelig kan jeg henvise til mine udtalelser om samme emne under Folketingets debat om strukturudviklingen i landbruget den 31. januar 1989 (Folketingets forhandlinger, sp. 5933), hvor jeg bl.a. udtaler, at jeg bestemt ikke finder, at der på nuværende tidspunkt er noget behov for at indføre kvoteordninger for kunstgødningsforbruget.

Trøjborg (S):

Landbrugsministeren siger, at der ikke er noget behov og ingen grund til at overveje kvoteordning for handelsgødning. Hvad skal det sølle udvalg, som er nedsat mellem regeringen og landbruget, nu tro? Miljøministeren svarer, at der er behov for yderligere initiativer, og vil ikke afvise en kvoteordning. Landbrugsministeren svarer mig nu, at der er ikke grund til at overveje en kvoteordning.

Jeg vil derfor spørge landbrugsministeren, om ministeren ikke er enig i det, jeg hørte lige før, at også en kvoteordning bør overvejes af det udvalg, der nu er nedsat!

Knud Lind (FP):

Først vil jeg selvfølgelig sige tak for det i mine øjnene positive svar, som ministeren kom med. Men tror ministeren, når man tager priserne på kunstgødning i betragtning, at der er nogen som helst landmænd, der gødsker mere end allerhøjst nødvendigt? Alene af den grund vil det være helt urimeligt at indføre kvoteordninger.

Jeg vil godt spørge ministeren om, hvordan en sådan kvoteordning, hvis man skulle tænke den helt abnorme tanke at indføre den, i det hele taget ville være administrerbar.

Henning Nielsen (S):

Nu hørte landbrugsministeren før, da vi diskuterede med miljøministeren, at det var over 50 år siden, man sidst diskuterede, hvor nødvendigt det var, at vi virkelig udnyttede husdyrgødningen på en rigtig måde, fordi der var store værdier i den.

Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, når det nu i 50 år åbenbart ikke er blevet fulgt, om det så er, fordi brug af kunstgødning er for billig i forhold til brug af husdyrgødning.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Først til hr. Trøjborg. Jeg tror, at vi gavner hele denne sag bedst, hvis vi giver dette udvalg fred og ro til at arbejde. Jeg skal ikke her på nogen måde foruddiskontere, hvad dette udvalg skulle mene, det ville ligge mig fjernt. Når der nedsættes et udvalg, synes jeg ikke, at der skal komme nogen og fortælle det udvalg, hvad det skal mene som resultat af dets arbejde.

Lad mig til hr. Knud Lind sige, at netop en af hensigterne med hele vandmiljøplanen og deraf også de elementer, som er vedtaget her, ikke mindst opbevaringen af husdyrgødningen, præcis har til hensigt at få den udnyttet bedre, således at man undgår at skulle tilføre kunstgødning og dermed også i hvert fald få reduceret den udgift, som der klart er i den forbindelse.

Det svar fører så over til svaret til hr. Henning Nielsen, der spørger om, hvorfor der er gået så lang tid. Jeg tror netop, at bl.a. at have op-